

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 46 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 1831

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΣΥΡΑΝ ΚΑΙ ΜΥΚΟΝΟΝ ΠΡΩΤΟ-

ΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Συγκείμενον παρὰ τῷ Προέδρῳ Κ. Ἀθηνατίῳ Πλα-
τύκῃ καὶ τῶν συμβέλων Κ. Κυριακῷ Ἀνδρελάκῃ ἐκ-
λεχθέντος παρὰ τῷ ἐνάγοντος Κ. Στ. Μπομφόρτῃ καὶ τῷ
Κ. Πέτρῳ Ἰωαννακοπέλῃ ἐκλεχθέντος παρὰ τῷ Δι-
καστηρίῳ ἀντὶ τῷ ἀπόντος Κ. Ν. Βαρδαλάχῃ.

Συνεδριάσαν τὴν 28 Μαρτίου 1831 ἵνα δικάσῃ
τὴν μεταξὺ τῶν εἰρημένων Κ. Στ. Μπομφόρτῃ καὶ
Νικολάῳ Βαρδαλάχῃ διαφορὰν.

Ἀναγνῶν τὴν ὑπὸ τὰς 26 Φεβρουαρίου 1830 ἀγω-
γὴν τῷ Κ. Στεφάνῳ Μπομφόρτῃ.

Ἀναγνῶν τὴν ὑπὸ τὰς 16 Μαΐου 1830 ἀπολογίαν
τῷ ἐναγομένῳ Κ. Νικολάῳ Βαρδαλάχῃ.

Ἀναγνῶν τὴν ὑπὸ τὰς 10 Ἰουνίου 1830 ἀπάντησιν
τῷ ἐνάγοντος Κ. Στ. Μπομφόρτῃ.

Ἀναγνῶν τὰ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα.

Ἀναγνῶν τὴν κατὰ τὴν δικάσιμον ἡμέραν παρε-
σιαθεῖσαν παρὰ τῷ ἐνάγοντος Κ. Στ. Μπομφόρτῃ
ἀνακεφαλαίωσιν.

Ἀναγνῶν τέλος τὰς ἐπὶ τῆς προκειμένης διαφο-
ρᾶς γνωμοδοτήσεις τῶν συμβέλων ὑπὸ τὰς 16 Μα-
ΐου, 1831.

Σκέπτεται.

Ὅτι, μὲν ὅλον ὅτι εἰδοποιήθη τακτικῶς ὁ Κ. Ν. Βαρ-
δαλάχῃ κατὰ τὴν παρὰ τῷ ἰδίῳ ὑπογεγραμμένην
κλήσιν τῷ παύσαντος Δικαστηρίου τῶν Βορείων Κυκλά-
δων τὴν 24 Ἰουνίου 1830, ἔτος δὲν ἔδωκεν ἀδελφίαν
ἀνταπολογίαν.

Ὅτι, γενομένης τῆς πρώτης κατὰ τῷ εἰρημένου Ν.
Βαρδαλάχῃ ἀπεσίας εἰς τὴν δικάσιμον ἡμέραν 14
Μαρτίου 1831, εἰδοποιήθη τακτικῶς περὶ τούτου κατὰ
τὴν ὑπ' Αρ. 337 γνωστοποίησιν τῷ Δικαστηρίῳ τότε,
τὴν ὁποίαν ὑπέγραψεν ὁ ἴδιος.

Ὅτι, παλόντος εἰς Σύραν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τοῦ
ἀντιγράφου τῆς ἀνακεφαλαίωσης παρεσιαθείσης
παρὰ τῷ ἐνάγοντος, κατὰ τὴν δευτέραν δικάσιμον
ἡμέραν 28 Μαρτίου 1831, ὁ εἰρημένος Ν. Βαρδαλά-
χῃ κατὰ τὴν ὑπ' Αρ. 629 ἀναφέρει τῆς Ἀσυνο-

μίας Σύρας δὲν εὐρίσκεται πλέον εἰς Σύρον, ἀλλ' ἀνε-
χώρησεν εἰς Ναύπλιον, καὶ

Παρατηροῦν,

Ὅτι ὁ Κ. Στ. Μπομφόρτῃς δανείσας πρὸς τὸν Κ.
Νικόλαον Βαρδαλάχον Γρόσια τρεῖς χιλιάδας τε-
τρακόσια Αρ. 3400 ἵν' ἀποδώσῃ ταῦτα εἰς προθε-
σμίαν ἑνὸς χρόνου, ὁ χρεώτης Κ. Νικόλαος Βαρδαλά-
χῃς ἔλεψεν ἀπὸ τὴν ἐνοχὴν τῆς ταύτης.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον κατ' ἐρήμην

Ἀποφασίζει.

Α'. Ὑποχρεῖται ὁ Κ. Νικόλαος Βαρδαλάχῃς νὰ
πληρώσῃ πρὸς τὸν Κ. Στ. Μπομφόρτῃν τὰ εἰς τὴν εἰ-
ρημένην ὁμολογίαν τῷ ἐνδιαλαμβανόμενα Γρόσια τρεῖς
χιλιάδας τετρακόσια Αρ. 3400 μὲ τοὺς νομίμους
αὐτῶν τόκους ἀνα δέκα τοῖς 100 τὸν καδέκατον χρό-
νον ἀπὸ τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου 1828 μέχρι τελεί-
ας ἐξοφλήσεως.

Β'. Ὑποχρεῖται ὡσαύτως νὰ πληρώσῃ δι' ἀπο-
ζημίωσιν πρὸς τὸν δανειστήν Κ. Στ. Μπομφόρτῃν
Φοίνικας δώδεκα Αρ. 12 διὰ γραφικὰ καὶ λοιπά.

Γ'. Τὰ ἐξόδα τῆς παρέσης ἀποφάσεως εἶναι εἰς
βάρος τῷ ἐναγομένῳ Κ. Ν. Βαρδαλάχῃ εἰς Φοίνικας
34 καὶ Λεπ. 80.

Δ'. Ὡσαύτως καὶ τὰ τῶν γνωστοποιήσεων καὶ ἀν-
τιγράφων τῆς παρέσης ἀποφάσεως εἰς τὰς διαφε-
ρομένους εἶναι καὶ βάρος τῷ εἰρημένῳ Ν. Βαρδαλάχῃ εἰς
Φοίνικας τρεῖς καὶ λεπτά τεσσαράκοντα Αρ. 3 καὶ Λ. 40.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Μυκόνῳ τὴν δεκάτην
τετάρτην Μαΐου τῷ χιλιοσῷ ὀκτακοσιοσῷ τριακοσῷ
πρώτῳ ἔτει.

Ὁ Πρόεδρος Α. ΠΛΑΤΥΚΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Βεάκης.

Αρ. 760. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Γ'. Ἐνταλμα. ΤΟ ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ
ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΟΔΟΥΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Γεώργιος Κεβερᾶς σολλιφθεῖς, ὡς με-
τερχόμενος τὴν ληστείαν, καὶ ἔληθεῖς ὑπὸ φυλακὴν
τῷ Ναυπλίῳ, ἐδραπέτευσε τὴν 18 τῷ παρελθόντος
Ἀπριλίου, τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τοῦ Δημοσίου
Συνηγόρου ὑπ' Αρ. 450 τῶν 15 τῷ παύσαντος Μα-
ΐου, ἐξέδωκε τὴν 16 τῷ αὐτῷ τὸ ὑπ' Αρ. 714 β'
Ἐνταλμα ἐμφανίσεως πρὸς τὸν διαληφθέντα Γεώρ-
γιον Κεβερᾶν ἐνεργηθῆν τὴν 19 τῷ αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ, παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας,

Κ. Θ. Μοθωνίος 40, Κ. Α. Καλογερόπουλος 40, ὁ
 Γραμ. τῆς Δημογεροντίας Κ. Ν. Ι. Κορδίας 30, ὁ Ἐ-
 παρχικὸς Εἰρηνοδίκης Κ. Μ. Κάβδας 40, ὁ Γραμ.
 τῆς Εἰρηνοδικεῖς Κ. Μ. Παπαμιχαλόπουλος 30, ὁ Κ.
 Π. Νοταρὰς 50, ὁ Κ. Χ. Βλάσσης 200, οἱ Κ. Γε-
 ωργίου καὶ Ἀπ. Περγέκιδες 120, ὁ Κ. Γ. Τσόκης 50,
 ὁ Κ. Ε. Β. Βασιλειάδης 40, Α. Ἀσημακόπουλος 50,
 Λάζαρος Κιάφας 100, Νικόλαος Κ. Α. Ἰατρὸς 100,
 Σωτ. Παπαμιχαλόπουλος 30, Κοντοηλίας Φικᾶς 20,
 Θ. Τριφυλιόπουλος 20, ὁ Ταξιαρχικὸς Ἐκατόνταρ-
 χης Γεωργίου Χορμόδας 25, Α. Ἰωαννίδης 20, ὁ
 Γραμματεὺς τῆς Πρωτ. Δικασ. Ἀργεῖς κ.τ.λ. Π. Α.
 Κυπαρίσσης 5, Ι. Πίτας 30, Γ. Καρλαφτόπουλος 20,
 ὁ Συνταγματάρχης τῆς τακτικῆς Ἱππικῆς Κ. Δ. Καλ-
 λέργης 100, Κωνσταντῖνος Κεκκέλης 10, Τζαννέτος
 Γερανάκης 10, Γεώργιος Ἀνηφιῶτης 20, Θανάσης
 Δημαντρέιτζας 5, Ἀναγνώστης Μασσεριδόπουλος 10,
 Ἀλέξανδρος Μελιγκὸς 10, Ν. Ζέρας 20, Δ. Λά-
 μαρης 20, Θ. Δημαρῶνης 20, Ἰωάννης Γ. Βλάσης
 40, Γρηγόριος Δοροδίνης 10, Γεώργιος Φιλοσοφο-
 πύλος 10, Παναγὴς Παπαντωνόπουλος 10, Γεώρ-
 γιος Θεοφανόπουλος 40, Ἀθανάσιος Παπαδέκας
 15, Μιχαὴλ Παπαρήτωρ 10, Γιαννακὸς Παπα-
 μιχαλόπουλος 20, Ἀνδριανὸς Δημητρόπουλος 20,
 Δημήτριος Μπατσεβάνος 60, Παναγιώτης Σεϊτηγι-
 ανόπουλος 15, Παναγὴς Ἀλήκελης 20, Παναγὴς
 Ψύχος 10, Μιχαὴλ Καζάκος 10, Κωνσταντῆς Νι-
 καζόπουλος 10, Παναγὴς Γεωργιζόπουλος 10, Πα-
 ναγὴς Κάνης 10, Γεώργιος Πετρόπουλος 10, Ν.
 Τηλυπεράκης 8, Σωτήρης Ψύχος 20, Ἀνδριανὸς Γ.
 Ἀρχιτέκτων 20, Παναγὴς Λαγοδημόπουλος 10,
 Παναγιώτης Καλμιῆκας 30, Σωτήρης Μητζερόπου-
 λος 40, Δ. Τριγκένης 10, Κωνσταντῖνος Παπαρπύ-
 ρης 10, Μελέτης Νικολόπουλος 6, Γκίκας Π. Πλά-
 κιζα Ὑδραῖος 6, Ἀναστάσιος Στασινόπουλος 10, Ν.
 Καλατζόπουλος 15, Θεόδωρος Κοντόπουλος 15, Σα-
 τῆρος Ρακιτζῆς 20, Παναγὴς Γρετζῆς 20, Μιχα-
 ῆλ Μιχαλόπουλος 50, Σπυρίδων Ἀναγνωστόπουλος
 10, Ἀγγελὴς Λίμπας 10, Γεώργιος Κοκκαλιάρης
 15, Ἀναστάσιος Τζοροδίνης 30, Παναγιώτης Πα-
 τσαμέρης 10. τὸ ὅλον Φοίν. 6970

Κατάλογος τῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν συνεισφορᾶς
 (Ἀκολουθία.)

Οἱ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Κορβέτᾳ Ὑδρα.

Ὁ Μοιραρχὸς Γ. Σαχίνης Φοίν. 70, οἱ Ὑποπλά-
 τάρχαι Α. Ζερβὸς 20, Ι. Μπέχλας 13 Α. 33,
 Β. Σ. Ζογκὸς 13 Α. 33, Κ. Σαχίνης 8, Δ. Θεοδοσιᾶ-

δης 16, Χ. Π. Σῦμος 20, Μπαρμπέρης Ἀναργύρης
 20, Κ. Μαρέκας 1, 87, Π. Σίεμας 1, 87,
 Ι. Λαγόπουλος 1, 87, Α. Ἀλεξάνδρου 1, 87, Ρ.
 Ἰωάννης Ραφαηλᾶ 1, 87, Α. Θ. Γκιόνη 1, 87, Ι. Γ.
 Τέτσης 1, 87. Οἱ Ὑπεναύκλ. Δ. Καλογιάννης 4,
 80, Θ. Κεκητόρης 3, 20, Γ. Νικολάου 1, 60,
 Α. Παπαδημητρίδης 3, 20, Δ. Μπέζας 2, 67,
 Ι. Μπελιδιένης 4, Ν. Σαχίνης 2, 67, Φ. Τρίκας
 2, 67. Οἱ Γαδιέριδες Μ. Σ. Σκέτης 2, 67,
 Ν. Σίεμας 4. ὁ ἐπὶ τῆς πρύμνης Ν. Φραντσέσκου 2,
 67, ὁ Ἀρχιπυροβολιστῆς Ν. Μπέχλας 1, 67,
 Δημήτριος Γηλήμης 2, 67, Θ. Μπούφης 5,
 34, Ι. Γηλήμης 1, 7, Ν. Καυκαλίδης 4: 28,
 Α. Κάλος 1, 7, Π. Μωραΐτης 1, 7, Ι. Μα-
 ρεγγίνας 1, 7, Α. Φαναριώτης 1, 7, Ἐλ. Κολ-
 κοκίνης 2, 14, Στ. Ντεντεθέτης 1, 7, Ν. Μιχαὴλ
 2. 14, Π. Μπάμπος 1, 7, Α. Ζογκὸς 1, 7, Θ. Βλάσ-
 σης 1, 7, Β. Γκιεβιέννης 5, 34, Ἐλ. Κατσογιάννης
 1, 7, Γ. Σκέρδης 1, 7, Ι. Δορδανὸς 1, 7, Σ. Μάνος 2,
 14, Θ. Γκιεβιέννης 2, 14, Ι. Παύγαζης, Α. 94,
 Ι. Γκιεβιέννης, 88, Ε. Πελεκάνος 94, Ν. Κότζας
 94, Ν. Μασάκας 94, Μ. Πανάγος 94, Ν. Π.
 Πινότσης 94, Ν. Τσικάρης 94, Ν. Καλόγηρος 94,
 Σπ. Νεμκῆς 94, Β. Βέργαρης 94, Σπ. Χ. Νικολάου
 Φ. 1, 60, Δ. Ἀθανασίος Α. 80, Μ. Γκότσης 80,
 Α. Ἀναφαντῆς Φ. 1, 60, Ι. Τσιτσίνης 80, Ι. Θ. Κε-
 κητόρης 80, Δ. Τσέβαλης 80, Γ. Γκερογιάννης 80,
 Ι. Πανήγος 80, Γ. Ν. Σαχίνης 80, Π. Δεδεδήλλας
 80, Ι. Βότσος 80, Δ. Σίεμης 80, Γ. Χαραμῆς 80,
 Ι. Δέκας Φ. 1, 60, Γ. Μπαλῆς 1, 60, Α. Ἰω-
 ᾶννης 8, Γ. Παππαντωνίς 1, 60, Ι. Ἀποστόλης 1,
 60, Ν. Κύτρης 80, Δ. Γκιεβιέννης 80, Σ. Κ. Σί-
 φνης 80, Στ. Μυλωνᾶς 80, Ν. Μπάμπος 80,
 Α. Α. Καλαφάτης Α. 80 Α. Φράγκος 80, Γ. Ρέ-
 φας 80, Π. Μπεζενάκης 80, Β. Σωτήριος 80, Η.
 Δ. Κεμπάνης 80, Γ. Παπαμανάλης 80, Θ. Τριμ-
 πάκης 80, Π. Κελέρης 80, Δ. Τσίγκης Φ. 4, Γ.
 Λάμπρος Α. 60, Μ. Μπέχλας 1, 20, Α. Σίεμας 60,
 Α. Τσίγκης 60, Κ. Μπέφης 60, Μ. Χρυσάκης 60,
 Γ. Δ. Γιελήμης 40, Γ. Μ. Σκέτης 40, Α. Καυ-
 καλίδας 40, Γκίκας Καλογιάννης 40, Στ. Μπε-
 ζας 40, Κ. Μπαρπέρης 40, Δ. Ι. Παύγαζης 40. Οἱ
 Μάγειροι Γ. Ἀποστόλης Φ. 1, Α. 7, Μ. Μύκερος 80.
 Οἱ ὑπὲρ τῆς Μοιραρχῆς Ἱ. Μπαρπαρῆς 80, Ι.
 Ἐξάρχης 60. Ὁ Τυμπανιστῆς Ν. Πανσεργιάς 1, 20,
 ὁ αὐλητῆς Α. Μπελῆς 60. Οἱ Παῖδες τῆς Ὁρφαν. Σ.
 Σπύρης 40, Ἰωάννης Διονυσίου 40, Χ. Ἀναργύρου.
 44. Τὸ ὅλον Φ. 529 Ἀπρ. 35.

καὶ βεβαιώσῃ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἐγὼ καὶ οἱ μετ' ἐμοῦ ἄπαντες εἴμεθα εὐπειθεῖς καὶ πρόθυμοι εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς θανάτου, καὶ ἐναντίοι εἰς τοὺς στασιαστας, ταραχαστάς καὶ κακεθύλους, καὶ τοῦτο δὲ θέλει τὸ ἐξαλείψαι τὴν συγγένειαν, οὔτε ἄλλο τί. Ταῦτα ἀναφέρω πρὸς τὴν Σ. Ταγματείαν ἐν βίᾳ, αὐριαν ὅμως θέλω τὴν εἰδοποιήσει ἐπιτομερῶς περὶ τῶν κινήματων τοῦ Τσάμη.

Ἐν Ἀδραάμ, κατὰ τὰς 2 ὥρας τῆς νυκτὸς 7 Ἰουνίου 1831.

Πρέθυμος τῶν διαταγῶν τῆς,
Ὁ Ταγματάρχης Γ. Γρίβας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὰ κατὰ τὴν Πολλωνίαν.

μερολόγιον ἀξιωματικὸν τοῦ Ἀρχιστρατήγου Σκρζυνέκκου ἐκ Πουλτούσκου, 15 Μαΐου.

“Ὅταν ὁ στρατηγὸς Λουδιένσκης ἀπήντησε τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος τὰς ἐχθρικὰς φάλαγγας, ἐνόησα ὅτι ὁ στρατάρχης Διέβιτς εὐρίσκετο μὲ τὸ κράτιστον τῆς στρατιάς του ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Βοῦγ, καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἦτο νὰ ἐνωθῇ μὲ τὰς φυλακὰς. Ὁ δὲ στρατηγὸς Χραπόδσκης πάλιν ὁ διαταχθεὶς νὰ ὑπάγῃ εἰς βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Λιθουανῶν εἶχεν ἤδη ἐνωθῇ μὲ αὐτοὺς, καὶ ἐξεπληρώθῃ ὁ σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας μας. Διέταξα λοιπὸν νὰ γένῃ ἡ ὀπισθοδρόμησις ἀπέμπροσθεν ἐχθροῦ τοσούτον ὑπερτερῶντος κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δυνάμεων. Τὴν 12 ἡ ἐφεδρεία τοῦ στρατηγοῦ Πακ ἦτο πλησίον τοῦ Φροσξίνου· ὁ στρατηγὸς Ριδίνσκης κατείχε τὰς θέσεις τοῦ Ξεξβίου· ὁ στρατηγὸς Λουδιένσκης μὲ τὸ Β σῶμα τοῦ ἱππικοῦ καὶ ἡ μοῖρα τοῦ στρατηγοῦ Ἑρρίκου Καμιένσκου ἐστρατοπέδευον παρὰ τὸ Ναδδωργ. Ὁ δὲ στρατηγὸς Γιελγυῦδ ἐπορεύετο πρὸς τὴν Λέμζαν, διὰ νὰ καταλάβῃ ἐκεῖνην τὴν πόλιν. Τὴν 13 ὁ στρατηγὸς Λουδιένσκης προσεβλήθη ἀπὸ τὰς φυλακὰς τὰς ἐκ Τυκοκίνου καὶ Χωροζέρκης ἐρχομένας. Αὐθωρὶ δὲ ἔφθανεν ἐκ Νούρ καὶ τὸ στράτευμα τοῦ στρατάρχου Διέβιτς. Διέταξα τὰ στρατεύματά μας νὰ περάσωσιν εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ναρεῦ, καὶ ἐπέβασαν κατὰ δύο μέρη πολλὰ εὐτάκτως. Ὁ στρατηγὸς Λουδιένσκης ἐσχημάτιζε τὴν ὀπισθοφυλακὴν, καὶ, διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν διάβασιν τῆς στρατιάς, κατέλαβε τὰ ὑπερθεξία τοῦ Ρζκούνου καὶ τῆς Λαύης.

Τὴν 14 τὸ πρῶτον προσεβλήθησαν αἱ τοῦ στρατηγοῦ Λουδιένσκου θέσεις, ὁρμητικώτατα ἀπὸ αὐτὸν τὸν στρατάρχην Διέβιτς. Ὁ δὲ στρατηγὸς Λουδιένσκης ὑπεχώρησε πρὸς τὴν Ὀστρολέγκαν ἀδιακόπως ἀντιταττόμενος ῥωμαλέωτα. Ἐσταμάτησε δὲ ἡ πορεία του ἀπὸ τὴν ἐκφυρπόλησιν ἐκεῖνης τῆς πόλεως γενομένην ἐκ τῶν βομβῶν τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλ' ὅτεν ἔφθασεν εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ναρεῦ, οἱ ἡμέτεροι ἐζήτησαν νὰ χαλάσωσι τὴν γέφυραν· ἐκτεθειμένοι ὅμως ὑπὸ τὸν πυροβολισμὸν τοῦ ἐχθροῦ, δὲν ἔφερον εἰς πέρας τὸ ἐπιχειρημα, οὐδὲ ἠδυνήθησαν νὰ ἐμποδίσωσι τοὺς Ῥώσους τοῦ νὰ ἐπισκευάσωσι τὴν γέφυραν. Ἡ περίστασις αὕτη συνῆχε τὴν μάχην εἰς τὴν μοῖραν τοῦ Πρίγκιπος Ζαχόβτσκου νὰ περάσῃ εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ναρεῦ. Ἡ δὲ μοῖρα αὕτη, ὑπερασπιζομένη ἀπὸ τὸ ἐν τῇ ἐτέρᾳ ὄχθῃ πολυἀριθμὸν πυροβολικόν, ἤραχισε ῥωμαλέαν τινὰ προσβολήν. Ὁ τῶν κανονίων τῆς πυροβολισμὸς, διευθυνόμενος ἐκ τοῦ μετώπου τῆς μοῖρας, ὑπερασπιζέτο τὰ κινήματα αὐτῆς, καὶ ἀντετάλλε μεγάλα ἐμπόδια εἰς τὴν προσβολὴν τῶν ἡμετέρων. Μ' ὅλα ταῦτα, διάφορα συντάγματα ἡμετέρων πεζῶν τῶν μοιῶν τῶν

στρατηγῶν Ῥυδίνσκου, Μαλαχόβσκου καὶ Ἑρρίκου Καμιένσκου, καθὼς καὶ τὸ ἱππικὸν τῶν στρατηγῶν Λουδιένσκου καὶ Σκαρζίνσκου, ἔκαμιν ἀτρόμητον ἐφοδὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ζητούντος νὰ προβιάσῃ πανταχόθεν τὰς δυνάμεις του.

Ἡ μάχη ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἄλλο δὲν ἦτον εἰμὴ φύου σκηνή. Καὶ ἡμεῖς μὲν δὲν ἠδυνήθημεν νὰ βιάσωμεν τὸν ἐχθρὸν νὰ περάσῃ ὀπίσω τὸν ποταμὸν, καὶ αὐτὸς δὲ μὴ ὅλας τὰς ἐσχάτας προσπάθειαις του δὲν κατώρθωσε νὰ φέρῃ ὅλας τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην. Οἱ στρατηγοὶ μας ἔκαμιν τὰς προσβολὰς, αὐτοὶ ἡγούμενοι τῶν στρατευμάτων. Ἐκ δύο προσβολῶν, τὰς ὁποίας ἐγὼ αὐτὸς ἔκαμα, ὀλίγου περὶ στρατεύματος ἡγούμενος, ἡ μία ἔφερε πολλὰ καλὴν ἔκβασιν, ἐπειδὴ ἐπαραξέκωσε τὴν ὀπισθοδρόμησιν τοῦ ἐχθροῦ προχωρήσαντος μὲ πετυκνωμένας φάλαγγας. Τέλος πάντων πρὸς τὸ ἐκπέρασ, ἀποκαμωμένοι καὶ ἀπηυδισμένοι οἱ Ῥώσοι ἀπὸ ἀτελεσφόρητου πάλιν ὅλην τὴν ἡμέραν διασκέασαν, ἀπεχώρησαν ἐπὶ τὴν ἐτέραν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ἀφήσαντες εἰς τὴν δεξιὰν ὀλίγα ἐλαφρὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ ὀπισθοδρόμησαν μέχρις αὐτῆς τῆς γέφυρας. Καὶ οὕτως ἐμείναμεν ἡμεῖς κύριοι τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Ἡ μάχη κατέπαυσε τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτός. Τότε παρετήρησα, πρῶτον μὲν ὅτι, κατὰ συνέπειαν τῆς μάχης ταύτης τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Γιελγυῦδ, διωρισμένον νὰ φέρῃ δυνατὴν ἐπικουρίαν εἰς τοὺς ἐν Λιθουανίᾳ ἀδελφούς ἡμῶν, πρέπει νὰ ἔλαβε καιρὸν, ὥστε νὰ φθάσῃ πέραν τῆς Λόμζας· δεύτερον δὲ ὅτι τὸ νὰ μαχώμεθα περισσώτερον κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ κανὲν ἀποτέλεσμα. Ὅθεν διέταξα τὸ στράτευμά μας νὰ πορευθῇ πρὸς τὴν Πουλτούσκ διὰ τῆς Ρυζίας. Τὸ κίνημα τοῦτο ἐξετελέσθη χωρὶς νὰ μᾶς γένῃ κανὲν ἐμπόδιον παρὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τρομεροῦ πυρὸς τοῦ πυροβολικοῦ οἱ μάλιστα ἀνδραγαθήσαντες εἶναι ὁ στρατηγὸς Πακ, ὅστις φέρων ἓνα λόχον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ ἐπισκευάσῃ τὴν γέφυραν, ἔλαβε δύο πληγὰς· οἱ στρατηγοὶ Μαλαχόβσκης καὶ Βογουρόβσκης, ὁ δεύτερος τῶν ἀποίων ἐξηκολούθησε νὰ μένῃ εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης, καὶ ἔλαβε δύο πληγὰς.

Δὲν δυνάμεθα ἐτι νὰ λογαριάσωμεν τὴν ἡμετέραν ζημίαν, οὐδὲ τὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἀμφοτέρων ὅμως εἶναι μεγάλη. Ἀπὸ καὶ αἱ δύο ὄχθαι τοῦ Ναρεῦ ἐκαλύφθησαν ὅλαι ἀπὸ φονευμένους Ῥώσους, μεγάλη ὅμως ὑπῆρξε καὶ ἡ τῶν ἡμετέρων ζημία εἰς φονευμένους καὶ πληγωμένους. Τὸ στράτευμα ἔχει νὰ λυπηταί τὴν ἀπώλειαν τῶν στρατηγῶν Κίλου καὶ Καμιένσκου, καὶ τοῦ ἐνδόξου πέσαντος ὑποστρατηγάρχου Καϊένσκου. Ἡ χμαλωτίσαμεν κάμποσας ἐκατοντάδας στρατιωτῶν καὶ τινὰς ἀξιωματικούς.

Ὅταν λάβω ὑπερωτέρας πληροφορίας, ἔχω σκοπὸν νὰ σᾶς πέμψω λεπτομερεστέραν διήγησιν τῶν περάσεων τούτων.

Ἡ Δημοσίος Ἐφημερίς τοῦ Βερολίνου ἀναφέρει εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας μέχρι τῆς 16 Μαΐου. Ἡ εἰς φονευμένους ζημία ἀμφοτέρων τῶν μερῶν λογίζεται εἰς 20,000 ἄνδρας. Κάμμία εὐπυλαγχνία δὲν εἴνετο εἰς τοὺς νικημένους. Τὸ στράτηγόν τοῦ Ἀρχιστρατήγου Σκρζυνέκκου τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶχε φθάσει εἰς τὴν Πράγαν. Γράμμα ἐκ Καμιένσκου τῆς 8 Μαΐου ἀναγγέλλει ὅτι οἱ ἀποστάται τεσσάρων ἐπαρχιῶν τῆς Πολωνίας ἀπατήσαντες τοὺς Ῥώσους, τοὺς ἐπῆραν πένσαρα κανόνια.

ἐπὶ τῇ παιδείᾳ, νὰ μὴ ὀργισθῇ Κύριος, ἵνα εὐχομαι λοιπὸν εὐχόμενοι, νὰ φωτίσῃ τὸν νοῦν σας, νὰ διαγείρῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σας, νὰ σας κινήσῃ εἰς ἐπιμέλειαν, ὥστε νὰ ἐκτελέσετε τὰ φῶτα τῆς παιδείας καὶ μαθήσεως, καὶ νὰ καὶ αἱ ἀξίαι ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν σοφωτάτων προγόνων σας, οἱ ὅποιοι ἐστάθησαν οἱ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης.

Ἐκ Μεσολογγίου, 8 Ἰουνίου.

(Ἐξ ἰδιαιτέρου γράμματος.)

Τῶν ἀγραφιωτῶν αἱ οἰκογένειαι, διὰ νὰ διασωθοῦν ἀπὸ τῶν ὀνυχῶν τῶν ληστῶν καὶ τῶν καταδιωκόντων αὐτοὺς Τούρκων, κατέφυγον εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, ἐκτὸς ἐνὸς μέρους, τὸ ὁποῖον προσέφυγεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν. Οἱ λησταὶ κατὰ τὴν 27 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἐπολέμησαν μετὰ τοὺς Τούρκους ἀκατάπαυστα ἐν ἡμερονύκτιον εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον τῆς μεγάλης Καστανίας, ὅπου ἔπεσαν, ὡς μανθάνομεν, ὑπὲρ τοὺς 120 Τούρκους, ἐν οἷς καὶ ὁ Τζελομπίτζερης, καὶ ἐπληρώθη ὁ ἐκ Γρεβενῶν Βελήαγας, ἀπὸ δὲ τοὺς ληστὰς δύο ἢ τρεῖς ἐφονεύθησαν, καὶ ὀλιγώτατοι ἐπληρώθησαν. Μετὰ τὴν μάχην οἱ λησταὶ παραιτήσαντες τὴν θέσιν δι' ἑλλειψιν τροφῶν ἀπεχώρησαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πατρατζικίου καὶ Μουλαλικίου. Ὁ Τσάτσος ἀναχωρήσας εἰς τὰ σύνορα τοῦ Καρπεννησίου, ἔμεινεν οὐδέτερος.

Ὁ Σιλικτάρ Πότας ἀντέχει κατὰ τοῦ Μαχμούτ Πασᾶ εἰς μίαν ἐφοδον, τὴν ὁποίαν ἔκκαμον νεωστὶ οἱ στρατιῶται τοῦ τελευταίου, διὰ νὰ κυριεύσουν μίαν ἐκκλησίαν εἰς τὰ κάτω ὄχυράματα τοῦ χωρίου Μελησίνι, ἔπεσαν ὑπὲρ τοὺς 120 ἐξ αὐτῶν. Ὁ Κιουταχῆς, κατὰ τοὺς περισσοτέρους, εὗρίσκειται εἰς τὴν Ὀχραν. Ὁ δὲ Σκόνδρας διαφημίζεται πολλὰ δυνατὸς, καὶ μῆτε ἦτο παρὼν εἰς τὴν μάχην τὴν κατὰ τὸν Περλεπέ. Ἡ κατ' ἀρχὰς ὠφέλεια τοῦ Κιουταχῆ προέκυψεν ἕνεκα τῆς ἀποσκιρτήσεως τοῦ Πασᾶ τῆς Διόρης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λονδίνου, 25 Ἀπριλίου.

Ὁ Ταχυδρόμος δημοσιεύει ἄρθρον τὶ περὶ τῆς ἐνεστώσης πολιτικῆς τῆς Εὐρώπης, διαλαμβάνον τὰ ἑξῆς: — «Ἡ κατεπείγουσα ἀνάγκη τῶν οἰκείων ἡμῶν ὑποθέσεων δὲν μᾶς ἄφησε καίρῳ νὰ ἐνασχοληθῶμεν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐν τῷ μεταξύ ὅμως τῶν πολλῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἐφέλκουν τὴν προσοχήν μας, δέλουν μᾶς δικαίῳσει, νομίζομεν, οἱ ἀναγνώσταις μας, πιστεύοντες ὅτι δὲν ἐμείναμεν ἀνίσθητοι εἰς τὰ σημαντικὰ συμβάντα τὰ εἰς ἄλλους τόπους ἀκαταπαύστως γινόμενα, τὰ ὅποια ἐνδέχεται νὰ ἐγγίξωσι τὰ συμφέροντα τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ῥίπτοι-τες ἐν βλέμμα εἰς τὴν καθόλου ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἀσμενοὶ παρατηροῦμεν ὅτι τὸ πρό τινα ἑβδομάδων ἐπικρατοῦν σκότος ἔχεινε βαθμυδὸν ἄφαντον, καὶ εὐλογώτερος δύναται τῶρα ἢ πρό τινα μηνῶν νὰ θεωρηθῇ ὡς βεβαία ἡ ἐξακολούθησις τῆς εἰρήνης. Περί τὸν ἦτο νὰ ἐμδωμεν εἰς λεπτομερεῖς λόγους περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας εἶναι εἰς ἄκρον εἰρηνικὴ ἐνῶ δὲ αἱ δύο αὗται μεγάλας Δυνάμεις κινούνται ἀπὸ τὰς αὐτὰς εὐγενεῖς καὶ γενναίας αἰτίας εἰς τὸ νὰ συναγωνισθῶσιν ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τῆς εἰρήνης, ποῖα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων... Δέλει τολμήσῃ ἢ ἀντιπαρταχθῇ ἐναντίον τῶν φημολογουμένων βουλευμάτων δύο ἐθνῶν τοσούτον δυνατῶν καὶ τοσούτον ἐλευθέρων; Πρό τινα ἑβδομάδων, ἐξ αἰτίας τῆς

ἀβεβαίου καὶ δυσπαρέστου καταστάσεως τῆς Γαλλίας. Ἐν τῇ Γερμανίᾳ, καὶ τῆς σκαλιᾶς καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἰφίλο-κερδοῦς καὶ ἀστάτου διαγωγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἐργουργοῦ Κυρίου Σεβαστιάνου, ἐδιάσθημεν νὰ θεωρήσωμεν μετ' ὑποψίας καὶ δυσπιστίας τοὺς σκοποὺς ἐκείνου τῶν ἐθνῶν, ἐπιθυμοῦντος τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Τώρα ὅμως τοσούτον εὐχαρίστως ἐμάθομεν, ὅταν καὶ πρὸς ὅλους ὁμολογοῦμεν, ὅτι αἱ ὑποψίαι μας ἐκείναι ἦσαν χωρὶς θεμελίον, ὅτι τὸ ἄνω εἰρημένον πολίτευμα τοῦ Κυρίου Σεβαστιάνου, ἂν καὶ ἠδύναντο τὰ τότε φαινόμενα νὰ τὸ καταστήσουν ὑποπτον, ἄλλο προκείμενον δὲν εἶχε παρὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς εἰρήνης καὶ ὅτι ἡ περὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἰταλίας διαγωγή του τὸν ἐπροξένησε πολλὴν ὑπόληψιν, ὡς πολιτικόν, καὶ ἀπέφυγε τὸν πρὸς τὴν Αὐστρίαν πόλεμον. Ὅθεν θεωροῦμεν ὡς πάντῃ σεσωσμένην κατὰ τὸ παρὸν τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης. Ἐπάρχουν γαί, ἀκόμη σκοτειναὶ κηλίδες εἰς τὸν ὁρίζοντα, δὲν εἶναι ὅμως ἀμφισβησία ὅτι, διὰ τὴν σταθερότητα καὶ τὴν στενὴν ἑνωσιν, ἥτις ἀγαθὴ τύχη ὑπάρχει μεταξύ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, δέλουν ἐκλείπει παρευθῶς.

Ἐκ Παρισίων, 2 Μαΐου.

Ὁ Κύριος Χαμπολλίων ὁ νεώτερος ἀρχίζει ὁσονούπω τὴν σειρὰν τῆς ἀρχαιολογίας του εἰς τὸ Σχολεῖον τῆς Γαλλίας. Δέλει δὲ παραδίδει τρεῖς τὴν ἐβδομάδα, καὶ Δέλει ἐξηγεῖ τὰ διάφορα συστήματα τῆς γραφῆς τῆς παλαιᾶς Αἰγύπτου διὰ δὲ τῆς συνδρομῆς τῶν γραμματικῶν τύπων τῶν εἰς τὰ ἱερογλυφικὰ καὶ ἱερτικὰ κείμενα ἐφηρμοσμένων θέλει ἀποδείξει τὴν ταυτότητα τῆς Κοπτικῆς γλώσσης μετὰ τὴν ἀρχαίαν Αἰγυπτιακὴν.

— Ὁ Μονίτωρ ἀναγγέλλει ἀξιωματικῶς ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Ναύαρχος Βέρουελ, διωρίσθη εἰς πρωτορινὴν σηματικὴν ἀποστολὴν, ὁ Βασιλεὺς ἐκλεξεν αὐτ' αὐτοῦ Ἐργουργὸν τοῦ Πληρεξούτου παρὰ τῇ τοῦ Βερολίνου Ἀντὼν τὸν στρατηγὸν Κομητὰ Φλαῦλτον.

— Ὁ πρεσβύτερος ἐν τῷ τῶν ἀντιπροσώπων συνεδρίῳ Λαβδῆς Πομπιέρης ἀπεδίδωκεν εἰς ἡλικίαν ὀχλοκήρυκα καὶ ἐνὸς χρόνων.

Ἐκ Τεργέστης, 19 Μαΐου.

Τὴν νύκτα τῆς 22 πρὸς τὴν 23 τοῦ Ἀπριλίου ἀνεφώθη εἰς τὴν Λούκαν τὸ πέρυσιν συμβὰν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 4 πρὸς τὴν 5, καὶ πάλιν ἐπισυμβὰν τὴν νύκτα τῆς 26 πρὸς τὴν 27 Μαΐου φαινόμενον, ταύτέστιν ἡ πτώσις τῆς ἀργυρολιταρῶδους κοκκινοκιτρουπῆς, γινόμενῃ ὡς ψυχάλα. Ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν εἴχομεν ἀμνηστῆσαν ὀμιχλώδη καὶ πνιγρὰν, καὶ οἱ ἄνεμοι εὖρος καὶ λίαν ἐπεκράτουν ἀλλεπαλλήλως. Εἰμεθα δὲ περιεργοὶ νὰ μάθομεν, ἐὰν καὶ τῶρα συνέβη ταυτοχρόνως τὸ αὐτὸ φαινόμενον ἐφ' ὅλην σχεδὸν τὴν μεσημβρινὴν παραλίαν τῆς Ἰταλίας ὡς ἔγεινε πέρυσιν. Λείπεται δὲ τώρα νὰ γνωρίσωμεν, ἐὰν ὁ πηλὸς εὖρος ἐμορφώθη εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν, ἡ μετεωρὴ μακρόθεν ἀπὸ τὸν ἄνεμον καὶ ἔπεσε μετὰ τὴν βροχὴν ἐκ τῆς νυκτός. Εἰς τὴν πρώτην παρατήρησιν τοῦ φαινομένου τεύτεν ὑπέλαβον κοινῇ οἱ ἄνθρωποι ὅτι μετεφέρθη ἐκ τῆς Ἀφρικῆς. Σήμερον ὅμως, ἐπειδὴ ἔπεσεν εἰς μίαν ἡμέραν προηγηθεῖσαν ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν συνεχῇ βροχῇ καὶ ὡς μᾶλλον ἐνίοτε ἐναντίως, φαίνεται πλέον ἀπαράδεκτος ἡ περὶ τὴν ὑπόθεσιν.

(Τετρ. Παρατηρήσεις)

— Ἡ Ἐφημερίς τῆς Αὐγουστικῆς περιέχει τὸ ἐξῆς γράμμα ἐκ Λουδένκης, ἀπὸ 19 Μαΐου: — “Ἐμ-
ποιοῦν βεβαιώσω, κατὰ τὰς ὁποίας ἔχω ἀξιοπύστους
πληροφορίας, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐστελεν εἰς Πε-
τρὸπολιν διακοινώσεις ὑπὲρ τῶν Πολλωνῶν, καὶ ἔχομεν
καὶ ἐλπίδας ὅτι θέλουν φέρει τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα.
Τὸ Ἀγγλικὸν Ὑπουργεῖον θεμελιώνει τὰς προτάσεις του εἰς
τὴν συνθήκην τῆς Βιέννης, ἥτις ἐγγυᾶται εἰς τοὺς Πολλω-
νῶν τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ὑπαρξιν.

Ἡ Καθολικὴ Ἐφημερίς τῆς 4 Μαΐου δημοσιεύει
τὴν ἐξῆς πράξιν τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου
τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων περὶ τῶν πραγ-
μάτων τοῦ Βελγίου.

Πρωτόκολλον (Ἀρ. 21) τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖφ τῶν Ἐ-
ξωτερικῶν συγκροτηθείσης συνεδριάσεως, τὴν 17 (5)
Ἀπριλίου 1831, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Αὐστρίας,
Γαλλίας, Μεγάλῃς Βρεταννίας, Πρωσσίας καὶ Ῥωσσίας.
Ἀρξαμένης τῆς συνδιαλέξεως, διεκήρυξεν ἐπισήμως ὁ τῆς
Γαλλίας Πληρεξούσιος κατ' ἐπίτηδες διαταγὴν τοῦ ἡγεμό-
νος του, ὅτι ἐνδίδει μὲν ἡ Γαλλία εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς
20 (8) Ἰανουαρίου 1831, ἀποδέχεται δὲ κατὰ πάντα τὸ
ἐν τῇ πράξει ἐκείνῃ προσδιοριζόμενον εἰς τὸ Βέλγιον σύνορον
στέγγει δὲ οὐχ ἥττον εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἢ εἰς τὸ ἀπαρα-
βίαστον τῆς Βελγικῆς ἐπικρατείας, καὶ θέλει ἀναγνωρίσει
τὸν τοῦ Βελγίου ἡγεμόνα, ὅταν αὐτὸς συγκατατεθῇ κατὰ
πάντα εἰς τὰς συμφωνίας καὶ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Θεμελιώ-
δους Πρωτοκόλλου τῆς 20 (8) Ἰανουαρίου 1831. Ὅτι
κατὰ συνέπειαν τῶν ἀρχῶν τούτων ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις
θεωρεῖ τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου ὡς ἀπολύ-
τως κεχωρισμένον ἀπὸ τοῦ Βελγίου, καὶ μέλλον νὰ μείνῃ
εἰς τὴν κυριότητα καὶ τὰς σχέσεις, αἵτινες ἐπροσδιορίσθη-
σαν εἰς αὐτὸ ἀπὸ τὰς συνθήκας τοῦ 1815. Σιμὰ δὲ τῆς
διακηρύξεως ταύτης ἔκαμεν ὁ τῆς Γαλλίας Πληρεξούσιος
καὶ τινὰς παρατηρήσεις εἰς τὸ περὶ ἀλλαγῶν χώρας, αἵτινες
κατὰ τὸ Δ' ἄρθρον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 28 (16) Ἰανουα-
ρίου 1831 ἔχουν νὰ γένωσι μετὰ τῆς Ὀλλανδίας καὶ
τοῦ Βελγίου ὑπὸ τὴν μεσολάβησιν τῶν πέντε Αὐλῶν, διὰ
νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἀμειδίαν ὠφέλειαν ἐντελοῦς συνα-
ρεύσεως τῶν κτήσεων περὶ τῆς συνταγματικῆς πολιτείας,
τὴν ὁποίαν ἐβεβαίωσαν εἰς τὸ Λουξεμβούργον αἱ συνθήκαι
τοῦ 1815· περὶ τῶν ὁποίων ἠδύναντο νὰ ληφθῶσι μέτρων
ὡς πρὸς τὸν τελευταῖον τούτων τόπον· περὶ τῆς εἰδικῆς θέ-
σεως τοῦ Δουκάτου Βελγίων, καὶ μερικώτερον περὶ τῶν κατὰ
τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 20 (8) Ἰανουαρίου
1831. Ὁ τῆς Γαλλίας Πληρεξούσιος δηλοποιεῖ ἐκ νέου
αὐτὴν ὁποίαν εἶχε πάντοτε ἡ Κυβέρνησις του ζῶντῶν καὶ ἀ-
μετάβλητον ἐπιθυμίαν νὰ διατηρηθῇ εἰς ὁμόνοιαν πρὸς τοὺς
συμμάχους της, καὶ νὰ συμπράτῃ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν δια-
φύλαξιν τῆς καθολικῆς εἰρήνης, καὶ τῶν συνθηκῶν, ἐπὶ τῶν
ὁποίων αὐτὴ θεμελιούται. — Τὴν διακήρυξιν ταύτην δεχθέν-
τες μετ' ὁμοψύχου καὶ εἰλικρινοῦς εὐχαριστήσεως οἱ τῶν
τεσσάρων Δυνάμεων Πληρεξούσιοι, παρεκινήθησαν νὰ ὁμο-
λογήσωσι καὶ αὐτοὶ ὅτι ἐξέφρονον νὰ ἐκτιμῇσωσι πρεπόντως
τὸν νοῦν καὶ τὸν σκοπὸν τῶν ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενων.

Θεωροῦν δὲ αὐτὴν ὡς εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα τῶν διασα-
φήσεων τῶν ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ τῆς 17 (5) Μαρτίου ἐκ-
τεθειμένων κατὰ συνέπειαν τῶν πρώτων παρατηρήσεων,

τὰς ὁποίας ἐκινήθη νὰ κάμῃ ἡ Γαλλία ἐκ τοῦ ἑτέρου Πρω-
τοκόλλου τῆς 19 (7) Φεβρουαρίου. Ὅσον αἱ τέσσαρες
Αὐλαὶ ἐλυπήθησαν τότε διὰ τὴν διχογνωμίαν, ἃν καὶ σιγ-
μαίαν, τύσον τώρα ἐλπίζουν εὐτυχίαν, βλέπουσαι τὴν Γαλ-
λίαν νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τῆς διακηρύξεως τοῦ Πληρεξου-
σίου της τὴν ἐποίαν εὕτως ἐπωφελῶς κατέχει τὰξιν αὐτῶν
μέσον τῶν συμμάχων της εἰς τὰς ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεις,
ὁμολογοῦσα τὴν ἀναγκαιοτάτην αὐτῆς συγκατάθεσιν εἰς
τὰς ἀρχὰς τὰς ἐν τῷ 10 Πρωτοκόλλῳ τεθείσας, καὶ
τελειοποιούσα εὕτω τὴν ὁμόνοιαν τῶν μεγάλων Δυνάμεων,
δυνάμει τῆς ἀσφαλείας, τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀπολαμβάνῃ
πᾶσα ἐπικράτεια, δοῦσα αὐτῇ τὴν βεβαιωτέραν ἐγγύησιν
πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς καθολικῆς εἰρήνης. Περὶ δὲ τῶν
ἰδιαιτέρων παρατηρήσεων, μετὰ τὰς ὁποίας συνώδευσε τὴν αὐτῇ
εἰρημένην διακήρυξιν τοῦ ὁ τῆς Γαλλίας Πληρεξούσιος,
σκεφθὲν μετ' ἐπιστασίας τὸ Συμβούλιον, ἀπεφάσισεν ὁμο-
φώνως.

Α. Ἡ περὶ ἀλλαγῶν χώρας τῶν ἐνδεχομένων νὰ γένωσι
μεταξὺ τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου συζήτησις πρέπει
κατὰ τὸ παρὶν νὰ θεωρῇται ὡς προνοημένη, καὶ εἰσέπει-
τα θέλει διαπραγματευθῇ μετὰ βίας, ὅταν τὰ ἀμέσως ἐνε-
χόμενα μέρη ἤθελον συγκατανεύσει εἰς τὰς διατάξεις,
αἵτινες μέλλουν νὰ ἐάλωσιν εἰς πρᾶξιν τὴν διαχώρισιν τοῦ
Βελγίου ἀπὸ τῆς Ὀλλανδίας, καὶ ἐκπεραιωθῶσιν αἱ ἐργα-
σίαι τῶν ὁρθητῶν ἐπιτροπῶν.

Β. Ἐπειδὴ Θεμελιώδης ἀρχὴ τῶν πέντε Αὐλῶν εἶναι
τὸ πρὸς τὰς συνθήκας σέβας, ἐννοεῖται σαφῶς ὅτι οἱ ὁρι-
σμοὶ αὐτῶν τῶν συνθηκῶν πρέπει νὰ ἐκπληρωθῶσι καθ' ὅσον
ἀφορᾷ τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου.

Γ. Κατὰ συνέπειαν τῆς αὐτῆς ἀρχῆς οἱ ἐν τῷ συλλόγῳ
τοῦ Λονδίνου συνηγμένοι Πληρεξούσιοι τῶν πέντε Δυνάμεων
θέλουν ἐξετάσει τὰς περὶ τοῦ Δουκάτου Βελγίων ὑπαρ-
χούσας συνθήκας, διὰ ν' ἀποδείχῃ, κατὰ τὰς παρὰ τοῦ
Πληρεξουτίου τῆς Γαλλίας γενομένας παρατηρήσεις, ὅτι
ἰδίως ἀναφέρεται εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ Δουκάτου ἐκείνου,
καὶ θέλει διαφυλαχθῇ ἐπ' ἀκριβὲς ἡ κατάστασις αὕτη εἰς
τὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἀναγκαιῶς δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶ-
σιν εἰς τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου.

ΕΣΤΕΡΑΖΗΣ, ΒΕΣΕΜΒΕΡΓΙΟΣ, ΤΑΛΛΕΪΡΑΝΔΟΣ, ΠΑΛΜΕΡΣΤΟΝ,
ΒΟΥΔΟΒ, ΔΙΕΥΗΝ, ΜΑΤΟΥΣΚΕΥΙΤΣ.

Τὴν 10 τοῦ Μαΐου ἐξεδόθη ἕτερον Πρωτόκολλον περὶ τῶν
Βελγικῶν πραγμάτων σύμφωνον κατὰ τὰς ἀρχὰς μετὰ τὴν
προγεγενητά.

— Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ ἐθνικὸς σύλλογος τοῦ
Βελγίου ἀνηγόρευσε διὰ ψηφίσματος Βασιλέα τὸν Πρὶν-
κιπα Λεοπόλδον τοῦ Σαξ Κοβούργ, μετὰ συμφωνίαν νὰ δεχθῇ
τὸ σύνταγμα, ὅπως ἐψηφίσθη ἀπὸ τὸν σύλλογον.

Ἦρχισαν ἤδη αἱ κατὰ τοῦ Δὸν Μιχελέλου ἐχθροπραξίαι
τῆς Γαλλίας, συλληφθέντων τινῶν πλοίων Πορτογαλλικῶν,
οἷς καὶ μιᾶς κορβέτας, ἀπὸ τὸν στόλον αὐτῆς.

Ὁ διαδεχθεὶς τὸν Ναύαρχον Μάλκολμιν εἰς τὴν ἀρχὴν
τῶν κατὰ τὴν Μεσόγειον ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἀν-
γλίας Κύριος Ὁθαμ ἔφθασε κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς
εἰς Μάλταν μετὰ τὸν Ἀγ. Βικέντιον, τριήρη 120
κανονίων.
(Ἐφ. τῆς Μάλτας.)

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Ἀρ. 45. Σελ. δ, στίλ, 6, στίχ. 3 κατέστη
ε παραδεκτῆς.

ΠΡΟΚΗΡΤΞΙΣ

περί τῆς μετατυπώσεως τῆς τριτοῦς
 Λεξικοῦ τῆς μακαρίτης Ἀνθίμου Γαζῆ.
 ἵνα γνωστὸν πόσον ἡ Ἑλλάς, ἡ Φιλτάτη πατρίς
 ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον ὡς κατέδρα τῶν Μιστῶν ἐ-
 θιμαζέτο, καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν δόξης καὶ λαμ-
 προῦτος διὰ τὴν σοφίαν τῆς ἔφθασεν.
 ἵνα ὁμοίως ὁμολογῶμενον, ὁποῖον πτωμα ἐλεεινὸν
 ἡ τυραννία τὴν κατέστησεν ὑπερὸν! ὅτε οἱ Ἕλληνες διὰ
 πολλὰς αἰῶνας ὑπὸ τὸν βαρὺν ζυγὸν στεναίνοντες,
 ἐπὶ ἐκείνῳ χεδὸν ὁποῖον πατρὶν ἱερὸν ἔδαφος, οὐτε
 ὅποιον εἶναι ἀπόγονοι! ἀλλὰ μόλις περὶ τὰ τέλη τῆς
 παρελθόντος αἰῶνος ἀρχίσαντες νὰ ἐμπορεύωνται καὶ νὰ
 συναναστρέφονται μὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη, καὶ εὐθὺς αἰ-
 δάνθησαν, ὅτι μόνα τὰ φῶτα τῆς παιδείας εἶναι τὰ
 πρῶτα τῆς εὐδαιμονίας αἰτία τῶν ἐθνῶν ἐκείνων. Σπθ-
 δαίως ἔπειτα εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος χολεῖα
 ἐστυαίνοντο, διδάσκαλοι τῆς θείας τῶν προγόνων μας
 γλώσσης πανταχόθεν ἐκαλῶντο, καὶ μαθηταὶ μὲ ἀπα-
 ραισμάτιστον ἀμύδαν εἰς αὐτὰ συνέτρεχαν. Πλὴν
 καὶ μ' ὅλην αὐτὴν τὴν προθυμίαν, πῶς ἦτο δυνατόν
 νὰ φθάσεν εἰς τὸν σκοπὸν τῶν χωρὶς τ' ἀναγκαῖα
 μέσα καὶ βοηθήματα; Τόσων Ἑλλήνων φιλοσόφων,
 ἱστορικῶν, ποιητῶν, ῥητόρων τὰ συγγράμματα ἐγει-
 ναν καὶ αὐτὰ τῆς τυραννίας θύματα! Ἐγνωρίθη
 τέλος ἡ ἀνάγκη τῆς νὰ σρέψωμεν τὰ ὄμματα πρὸς
 τὴν φωτισμένην Εὐρώπην, καὶ ἐκείθεν ὡς ἱερὰν παρα-
 καταθήκην, τὴν προγονικὴν παιδείαν καὶ τὸν φωτι-
 σμὸν μας νὰ ζητήσωμεν. Καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς παρόντος αι-
 ῶνος, ὡς ἀρχὴ νέας Ἑλληνικῆς ἐποχῆς ἐσημειώθη.
 Αἱ ἀκαδημίαι τῆς Εὐρώπης ἀρχίσαντες ἤδη νὰ βλέπω-
 σι τὰς γνωστὰς τόσας ὁμογενεῖς μας, τὰς γεννημένους
 δι' εὐτυχίαν τῆς πατρίδος τῶν, ἀφιερῶντες τὰς ἡ-
 μέρας τῶν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀναγκάων γλώ-
 σεων εἰς νέας ἐκδόσεις, εἰς μετατυπώσεις, εἰς μετα-
 φράσεις καὶ εἰς συγγραφαὶς τῶν ὠφελίμων διὰ τοὺς
 Ἕλληνας συγγραμμάτων. Τότε δὴ (περὶ τὰ 1805)
 καὶ ὁ μακαρίτης Ἀνθίμος ὁ Γαζῆς, μετὰ πολλὰς κό-
 πας, ὅσας εἰς ὠφέλειαν τῆς ἔθνους τε κατέβαλεν, ἀνέ-
 λαβε καὶ τὴν πολὺπρον μετὰφρασιν καὶ ἐκδοσιν τῆς
 Λεξικῆς τῆς Κ. Σνειδέρε, καὶ τῆτο ἐπ' αὐτῇ ὁμολογῶμε-
 νως τὸ πρῶτον ὅπως πληρέστερον ἱεζικὸν, ὅπως οἱ
 νέοι Ἕλληνες εἶδαν. Ἀλλὰ διὰ τὸ ὀλιγώριμον τῶν
 ἐκδοθέντων σωμάτων, καὶ διὰ τὸ πολυζήτητον κατε-
 σχῆν καὶ τῆτο σπᾶλλον, ἢ μᾶλλον εἰπὲν ἐξέλιπε δι-
 ὄλου, καὶ μετ' ἐ πολὺ ἔκτοτε ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἡ
 δευτέρα τε ἐκδοσις, τὴν ὁποίαν διὰ ταῦτα καὶ ἔχεν
 ἀποφασίσει ὁ ἴδιος, σκοπεύων νὰ τὴν καταστήσῃ καὶ
 τελειότεραν, ὡς ἐκ τῶν τελευταίων ἐκδόσεων τῆς Κ.

Σνειδέρε, ἀν' ἐκπλήρωσις ἱερωτέρων πρὸς τὴν πατρίδα
 χρεῶν δὲν ἤθελε τὸν ἀπαχολήσει, καὶ τελευταῖον ὁ
 θάνατος δὲν ἤθελε τὸν ἐμποδίσει.

Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν τε ὁμοῦς ἀναπνοὴν, τὴν ὠ-
 φέλειν τῆς γένους τε πνέων ὁ Γαζῆς, παρήγγειλε πρὸς
 πάντων εἰς τὰς συγγενεῖς καὶ κληρονόμους τε καὶ φρον-
 τίσαι τῆς τριτοῦς τῆς Λεξικῆς τὴν μετατύπωσιν.

Οἱ συγγενεῖς τε ὅθεν θέλונτες νὰ φυλάξωσι τὴν
 κοινωφελῆ ταύτην παραγγελίαν, καὶ ζητῶντες τὰς
 ἀναγκαῖας συνεργὰς εἰς τῆτο, ὁμίλησαν καὶ εἰς ἡ-
 μᾶς, ὡς εἰς φίλους καὶ αὐτῶν, καθὼς καὶ τῆς μακα-
 ρίτης Ἀνθίμου Γαζῆ, περὶ τῆς ἀπαγεμένης δαπάνης
 καὶ συνεργείας εἰς τῆς ἔργα τῆτο τὴν ἐπιχείρησιν,
 τὸ ὁποῖον μ' ὅλον ὅτι καὶ ἐπίπνον, καὶ πολυδάπανον,
 καὶ ἐξ τῆς ἰδικῆς μας δυνάμεως, θαρρῶντες ὁμοῦς
 εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν φιλοκάλων καὶ φιλομέσων ὁ-
 μογενῶν μας, καὶ ἔχοντες τὴν συνεργίαν καὶ ὁδηγίαν
 φίλων καὶ ζηλωτῶν τῆς εὐκλείας καὶ τῆς εἰς τὰ κα-
 λὰ ἐπιδόσεως τῆς ἔθνους, τῆτε ὅσον ἔπω προσδοκώ-
 μένους εἰς τὴν Ἑλλάδα σοφῶς Ἀρχιμανδρίτης Κυρίε
 Νεοφύτης Δέκκ, τῆς Διδασκάλου Κυρίε Γρηγορίε Κων-
 σταντᾶ, καὶ ἄλλων σοφῶν ἀνδρῶν φίλων μας, ἀνεδέχ-
 θημεν τέως, καὶ ἀνελάβαμεν τὴν μετατύπωσιν τοῦ
 ἐπωφελεστάτου τῆτο καὶ ἀναγκαιοτάτου βιβλίου, καὶ
 κοινοποιῶντες ἤδη τῆτο ἐπικαλέμεθα τὴν συνδρομὴν
 ἱλῶν τῶν φιλομέσων ὁμογενῶν. Καὶ μ' ὅλον ὅτι ὑπε-
 χόμεθα νὰ καταστήσωμεν τὴν ἐκδοσιν ταύτην καὶ κα-
 θαρωτέραν, καὶ πληρέστεραν, καὶ χρησιμωτέραν παρὰ
 τὴν πρῶτην, ἀναπληρωμένην εἰς τὰ ἐλλείποντα ἀπὸ
 τὰς τελευταίας ἐκδόσεις τῶν λεζικῶν τοῦ Σνειδέρε
 καὶ ἄλλων λεζικογράφων Εὐρωπαίων, προκρίνοντες
 μ' ὅλα ταῦτα τὸ κοινὸν ἀπὸ τοῦ ἰδίου συμφέροντος ἀπε-
 φασίσταμεν καὶ τὴν τιμὴν τῆς βιβλίου πολὺ μετρω-
 τέραν. Καὶ διὰ μὲν τὰς προπληρόντας συνδρομητὰς
 τὴν τιμὴν ἐκάστη τόμος, διορίζεται ἡ ὅλη τιμὴ τῆς βι-
 βλίου Δίσηλα δέκα πέντε, προπληρωτέον δηλ. τὸ τρι-
 τον τῆτων διὰ τὸν πρῶτον τόμον, καὶ μετὰ τὴν πα-
 ραλαβὴν τῆτο, τὸ ἄλλο τρίτον διὰ τὸν δεύτερον, καὶ
 ἔτω καθεξῆς διὰ δὲ ἰὸς μὴ προπληρόντας διορίζεται
 Δίσηλα δέκα ὀκτώ, ἀνὰ ἕξ δηλ. πληρωτέα μετὰ τὴν
 παραλαβὴν ἐκάστη τόμος. Βέβαιον εἰς τὴν προθυμίαν
 τῶν συνδρομητῶν μας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θί-
 λην καταχωρηθῇ εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης τόμος, τοὺς
 βεβαινομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι καὶ τυπογραφίαν θέλομεν ἐν-
 λέξει τὴν καλλιτέραν, καὶ τὴν τύπωσιν ὅσον τὸ δυνατόν
 θέλομεν φροντίσει ταχυτέραν κατὰ τὸ χρέος μας.

Ἐν Αἰγίνῃ, 1 Ἰανουαρίου 1831.

Οἱ ἐκδότες

Μανυὴλ Γερβουλῆς, Χρ. Μπαλαφῆς

δὲ ἐνεφανίθη, τὸ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν τῆς
ὑπ' Ἀρ. 148 τῆς α' τῆς τρέχοντος Ἰανίως πράξεως,
ἐντέλλεται καὶ αὐτὸς τῷ διαληφθέντι Γεωργίῳ Κε-
βαρᾷ νὰ ἐμφανιθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς ἐντός δέ-
κα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν Γ' Ἐντάλμα καταχω-
ρήσῃ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα διὰ νὰ ἀπολογηθῇ
εἰς τὴν κατ' αὐτὸ κατηγορίαν.

Ἀλλως, τὸ Δικαστήριον θέλει μεσεγγυάσει ὅλην τὴν
πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 309 τῆς Ἐγκλημα-
τικῆς Διαδικασίας.

Ἐκαστος γινώσκων πᾶς εὐρίσκειται ὁ Φυγόμενος ὅτι
οὐκ εἶναι νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀνήκεσάν Ἀρχήν.

Ὅλαί αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κράτους ὀφείλουν νὰ προσέ-
χουν ἵνα συλλάβωσιν αὐτὸν, εἰάν κατὰ περιστάσιν εὐ-
ρεθῇ εἰς τὰ Τμήματά των.

Τὸ παρὸν Ἐντάλμα θέλει δημοσιευθῇ εἰς τὴν Δύ-
ραν τῆς κατοικίας τῆς Φυγόμενης Γεωργίᾳ Κεβαρᾷ, εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς ἐνορίας τε, εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς δι-
αμονῆς αὐτῆς καὶ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ αὐτῆς.

Πατέρις Τερνίκη Ναυπλίου, ἔτη 22, ἀνάστημα μέ-
τριον, πρόσωπον στρουγγυλόν, τρίχες ξανθαὶ ὀφθαλμοὶ
γαλανοί.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν α' Ἰανίως 1831,

Οἱ Δικασταὶ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ, ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ
ΜΟΡΑΪΤΙΝΗΣ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΙΛΗΑΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Κωνσάντοπλος.

Ἀρ. 603. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ, ΩΣ ΕΓΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐγκαλεσθεὶς ἐνώπιον τῆς Δικαστηρίου τέττα παρα-
τῆς Ἀστυνομίας Ναυπλίου ὁ Ἀποστόλης Στεργιόπε-
λος ἐκ Κονίσκας Κραβδάρων δι' ἔγκλημα κλοπῆς, καὶ
ὡν ὑπὸ δίκην ἐδραπέτευσεν ἐκ τῆς εἰρηκτῆς τῆς πό-
λεως ταύτης μεταξὺ τῆς 22 καὶ 23 Μαρτίου 1831.

Τὸ Δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῆς ἐξετάσεως ἐξεδώσα-
το τὸ ὑπ' Ἀρ. 318 καὶ 476 ἐντάλματα διὰ τὴν ἐμ-
φανίσιν τε. Ἀλλ' ἐπειδὴ παρελθούσων τῶν προθεσμιῶν
ὅν ἐνεφανίθη, ἔτε κατεχέθη, ἐντέλλεται καὶ αὐτὸς
κατ' αἴτησιν τῆς ἰδίας ἐξετάσεως, διὰ τῆς παρόντος Γ' ἐν-
τάλματος, τὸν εἰρημένον Α. Στεργιόπελον νὰ ἐμφα-
νιθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς ἐντός δέκα ἡμερῶν με-
τὰ τὴν διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ
παρόντος· ἄλλως δὲ θέλει μεσεγγυηθῇ ἅπαντα ἡ περιε-
γία αὐτοῦ.

Ὅλαί αἱ ἀρχαὶ τῆς Κράτους ὀφείλουν νὰ προσέχουν

ἵνα συλλάβωσι τὸν Φυγόμενον, εἰς τὰ Τμήματα
των ἠθελεν εὐρεθῇ.

Ἡ Ἀστυνομία Κραβδάρων νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
ἀντίγραφον τέττα νὰ τοῖς κολληθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς
τελευταίας διαμονῆς τε, ἕτερον εἰς τὴν Δύραν τῆς
Ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τε, καὶ ἕτερον εἰς τὴν ἀγο-
ρὰν καὶ περιπλέον ἀντίγραφον τέττα νὰ δημοσιευθῇ
διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Χαρακτηριστικὰ τοῦ δραπετεύου.

Ἀνάστημα κοντὸν, χροῖμα μελαγχρεῖν, πρόσωπον
στρουγγυλόν ὀφθαλμοὶ κατάνοι, τρίχες κατάνοι, ἔτη
εἰκοσιπέντε.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ 2 Ἰανίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΚΡΑΣΑΣ.

Ὁ Τ. Ε. Γραμματεὺς Π. Τζιμπέρakis.

Ἀρ. 5444. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ ΑΡΓΟΥΣ.

Δηλοποιεῖ

Ὅτι κατὰ τὴν 13 τῆς ἐνεσῶτος ἐτελεύτησεν εἰς
τὴν πόλιν ταύτην ἐξ ἀδιαθέτου Ζαχαρίας τις Γαλα-
νόπελος ἐκ Σαλώνων, ψάλτης τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
Προδρόμου, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Ἰατρῆς Κ. Ν. Κ. Α. Ἰα-
τροῦ.

Τὰ πράγματά τε καταγραφέντα κατὰ τὸν κα-
τάλογον εὐρίσκονται ἐναποτεθειμένα εἰς τὴν Δι-
οίκησιν ταύτην.

Προσκαλόντα λοιπὸν ὅλοι οἱ συγγενεῖς καὶ κλη-
ρονόμοι του νὰ παρυσιαθῶσιν ἐνταῦθα, καὶ νὰ ἐμ-
φανισθῶσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον, συνεπιφέρου-
τες καὶ τὴν τακτικὴν τῆς συγγενείας ἀπόδειξιν, διὰ
νὰ παραλάβωσι τὰ περὶ αὐτῶν ὁ λόγος πράγματα.

Ἐν Ἀργεὶ τῇ 22 Μαΐου, 1831.

Ὁ Τοποτηρητὴς Ν. ΜΑΤΡΟΜΜΑΤΗΣ

Κατάλογος συεισφορᾶς ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀρ-
γεί συστηθησομένης Ἑλληνικῆς Σχολῆς
καὶ ἄλλων δημοσίων κατασκευῶν ταύτης
τῆς πόλεως.

Ἡ Α. Ε. Ὁ Κυβερνήτης Φίν. 3,000, ὁ Διοικη-
τικὸς Τοποτηρητὴς Κ. Ν. Μαυρομμάτης 200, ὁ Πα-
νιερώτατος Ἡλιεπόλεως Ἀνθιμος 150, ὁ Κ. Ι. Βλασ-
σόπελος Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ῥωσσίας ἐν Πελοπον-
νήσῳ κ.τ.λ. 250, ὁ Κ. Α. Λέντος Μέλος τῆς Ἀνωτά-
της Δικαστηρίου 150, ὁ Κ. Μιχαὴλ Καίρης Μέλος Ἰα-
τῆς Δικαστηρίου 80, ὁ Κ. Α. Φωκᾶς 80, ὁ Κ. Γ. Ρά-
λης Δημόσιος Συνήγορος τῆς Ἀνωτάτης Δικασ-
μαῖα 18 Βάτ' ἑλ καὶ Φ. 50, ὁ Κ. Χ. Μηλιάνης Πρόεδρος
τῆς Πρωτοκλήτης Ἀργεὺς κ.τ.λ. 50, οἱ Δημογέροντες
Κ. Ν. Ζεγκίνης 60, Κ. Γ. Αλπανόπελος 60,

μα έκδοσιν ἢ ἀπίστας, αἱ δὲ δύο ἄλλαι κατὰ τριμηνίαν ἀπολύουσιν.

Δ'. Ἐξαιροῦνται τοῦ 6 καὶ γ παραγράφου μόνοι οἱ κατεδαφισθέντες ἀποροι καὶ ἐνδεεῖς, ἔχοντες καλύβας, οἱ δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς οὐδεμίαν πληρωμὴν ἐν ὅσῳ κατασκευάζουσιν αὐτάς.

Ε'. Ἐὰν κατεπεύγουσα ἀνάγκη πολέμου, ἀφαιρῶσα τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Φρουρίου, ἤθελεν ἀπαιτήσῃ τὸν κατεδαφισθέντων τῶν περι ὧν ὁ λόγος οἰκοδομῶν, ὡς κύριοι ἢ κτήτορες αὐτῶν δὲν ἔχουν δικαίωμα ν' ἀπαιτῶσιν ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ τοὺς χρηματιστὰς ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΤ'. Ὅσοι τῶν πολιτῶν θελήσουσιν ἐφεξῆς νὰ οἰκοδομήσουσιν ἐπὶ τὴν Πρηνεῖαν καὶ εἰς τὰ πέριξ, οἱ τοιοῦτοι θέλουν ἀγοράζῃ τὸ ἐπὶ τούτου οἰκοπέδον ἐπὶ δημόσιας κατὰ 1Γ' ψήφισμα.

Ζ'. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ ἐκτίμησιν ἐκάστου οἰκοπέδου κατὰ τὸ ἄρθρον 6', καὶ μετὰ τὴν ἀγορὰν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον στ', ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλει ἐκδίδει τὸ ἀνήκον τῆς ιδιοκτησίας ἔγγραφον κατὰ τὴν τάξιν.

Η'. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Ἰουνίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλατον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Ἰουνίου 1831.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ,
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Δρ. 3852.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 37 τῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς ἀναφορὰν, ἣτις στηρίζεται εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην διευθυνθείσας ὑπὸ τινων Διοικητῶν πληροφορίας, καὶ συνάξαντες ἐξ αὐτῆς, ὅτι ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 3382 ΚΔ' ψήφισμα συνεισφορὰν δὲν ἐλπίζεται ἡ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Κρητῶν ἀπαιτούμενη χρηματικὴ ποσότης.

Θεωροῦντες τὴν ἱερότητα τοῦ χρέους, τὸ ὅποῖον ὅλον τὸ ἔθνος ὀφείλει πρὸς τοὺς πολίτας τούτους.

Θεωροῦντες ὅτι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους αὐτοῦ δὲν συγχωρεῖται οὐδ' ἡ παραμικρὰ ἀναβολή, καὶ ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ γένη ἡ περὶ τούτου συνεισφορὰ κατ' ἴσιν ἀναλογίαν ἀφ' ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἀνεξαιρέτως.

Θεωροῦντες, ὅτι ὁ μόνος τρόπος τοῦ νὰ συνεισφέρῃ πᾶς Ἕλλην ἀναλόγως μὲ τὴν κατάστασιν του, ὅπερ καὶ ἡλπίζετο ἀπὸ τὴν προψηφισθεῖσαν ἐκούσιον συνεισφορὰν, συνίσταται εἰς τὸ νὰ προστεθῇ δόσιμον εἰς τὰ Τελώνια τῶν Κράτους.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφισόμεν.

Α'. Ἀπὸ τὴν 15 τοῦ ἐλευσομένου Ἰουλίου μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου 1832, τούτέστιν ἐξ μῆνας κατὰ συνέχειαν, τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὸν ἀκόλουθον κανονισμόν.

1. Εἰς τὸ τελώνιον τῆς ἐξαγωγῆς, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ γ' ἄρθρον τοῦ 1Δ' ψηφίσματος προσδιωρίσθη πρὸς 6 εἰς τὰ 0/0, προστίθενται δύο εἰς τὰ ἑκατὸν, καὶ ὅλα τὰ ἐξαγόμενα εἶδη, ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας, θέλουν πληρῶναι τελώνιον πρὸς ὅκτω εἰς τὰ ἑκατὸν.

2. Εἰς τὸ τελώνιον τῆς εἰσαγωγῆς, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ δ' ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος προσδιωρίσθη πρὸς 10 εἰς τὰ 0/0, προστίθενται δύο εἰς τὰ ἑκατὸν, καὶ ὅλα τὰ εἰσαγόμενα θέλουν πληρῶναι πρὸς δώδεκα εἰς τὰ ἑκατὸν.

3. Εἰς τὰ ἐν τῷ στ' ἄρθρῳ τοῦ ἰδίου ψηφίσματος προστίθεται καὶ ἄλλο ἐν εἰς τὰ ἑκατὸν.

4. Ὅλα τὰ εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 1019 διάταξιν διαλαμβανόμενα εἶδη θέλουν πληρῶναι, ἐκτὸς τοῦ προσδιωρισμένου τελωνείου, καὶ ἕτερα δύο εἰς τὰ δέκα.

Β'. Διὰ τοῦ παρόντος ψηφίσματος δὲν προσβάλλουν τὸ 1Δ' ψήφισμα. εἰμὴ καθ' ὅσα ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων.

Γ'. Ὅσοι τῶν Ἑλλήνων συνεισφέρουν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσιν τὴν ἀπόδοσιν τῶν δεδωμένων, ἢ νὰ τὰ διαθέσωσιν ἄλλως πῶς πρὸς κοινὴν ὠφελείαν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς διαμεινῆς των.

Δ'. Ἐκ τῶν εἰσχωρησόμενων ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν ταύτην προσθήκην χρημάτων, ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν τὰ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Κρητῶν ἀναγκαιούτα, τὰ ὑπόλοιπα θέλουν διατεθῇ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ γ' ἁρθρου τοῦ παρόντος ψηφίσματος.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ αὐτὸ ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ἰουνίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἴσον ἀπαράλλατον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Ἰουνίου 1831.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 19 Ἰουνίου.

Κακόβουλοι τινὲς θέλοντες νὰ πρᾶξωσι κηλίδα εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ταγματάρχου τοῦ 12 Τάγματος Κ. Γαρδικιώτου Γρίβα, κατηγορήσαν αὐτὸν ὡς ὁμόφρονά τοῦ στασιάρχου Τζάμη Καρατάσιου, ἀλλ' ὁ ἀξιωματικὸς αὐτοῦ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ συναινῇ τὰς πράξεις τοῦ εἰρημένου Τζάμη, ἀποδοκιμάζει μάλιστα αὐτὰς διὰ τῆς ἀκολουθοῦσας ἀποφράς του πρὸς τὴν Κυβερνήτην.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ.

Κρίνω χρέος μου ν' ἀναφέρω πρὸς τὴν Σ. Γραμματεῖαν, ὅτι σήμερον κατὰ τὴν μεσημβρίαν, εἰδαπομήθη ἐγγράφον παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Ταλαντίας Κ. Λάμπρου Κουτζουμά περὶ τῶν ἀξιοκατακρίτων κινήματων τοῦ στασιάρχου Τζάμη. Μὲ τὸν ἰδίον ἐπιθεωρητὴν καὶ ὑποταγματάρχην τὴν Β' ἐλαφροῦ τάγματος Κ. Ζόχον Μήλιον ἀνταμώθημεν περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν τῆς ἡμέρας εἰς τὸ χωρίον Σκουττοραγα καὶ συνωμιλήσαμεν ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῆς Διοικητικῆς ταύτης.

Παρευθὺς λοιπὸν ἔλαβον τὸ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν μου τὰ μα καὶ διέρχομαι εἰς τὰ χωρία Λεβαντάς καὶ Νορκίον διὰ ν' ἀσφαλίσω τὰς θέσεις, καὶ νὰ ἐμποδίσω τὰ κινήματα τοῦ στασιαστοῦ.

Ἐνεκα τούτου δεσπαῖ τὴν Σ. Γραμματεῖαν, ὅτι αἱ θέσεις αὗται, καθὼς καὶ οἱ κάτοικοι, θέλουν εἶσθαι εἰς ἀσφάλειαν καὶ ἂν ὁ ῥηθεὶς ἀποστάτης ἤθελε κινηθῇ διὰ τὰ δυνάμειν τὰς ῥα καὶ ζηλήσει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ταλαντίαν, ὑπόσχεται τῇ Σ. Κυβερνήσει νὰ τῷ δώσῃ τὰ ἐπὶ χεῖρα τῆς κακίας τῆς Παρακαλῶ θερμῶς τὴν Γραμματεῖαν νὰ πληροφ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΩΜΗΣ.
 Ετήσια 36
 Εξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τὰς ἑπι-
 στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

20 ΙΟΥΝΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 3768. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα Ε.Ε. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ ὁ ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς πατρίδος πόλεμος, ἐκ-
 τὸς τῶν λοιπῶν δυστυχημάτων ἐπέφερε καὶ γενικὴν σχεδὸν
 καταστροφὴν τῶν πόλεων, κωμῶν καὶ χωρίων·

Ἐπιθυμοῦντες νὰ συντελέσωμεν εἰς τὸν κατοικισμὸν τῆς
 Ἑλλάδος, καὶ νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ τόπου,
 καθ' ὅσον τὸ δυνατόν·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
 Ψηφίζομεν.

Α'. Εἰς τοὺς θέλοντας ν' ἀνεγείρουν πόλιν ἢ προάστειον,
 ὅπου ἤδη ὑπάρχουν μόνον ἐρείπια, ἢ ὅπουδῆποτε τῆς Ἑλ-
 λάδος ἐπὶ γῆς ἐθνικῆς, ἅμα διαγραφῇ τὸ ἀνήκον σχεδίον,
 αἱ γαῖαι δέλουσι παραχωρεῖσθαι δωρεὰν, πλὴν κατὰ τὰς
 ἐξῆς συμφωνίας:

1. Ἡ Κυβέρνησις δέλει κρατεῖ ἐκλέγουσα τόπον
 ἄρκετον καὶ ἀρμόδιον πρὸς οἰκοδομὴν δημοσίων καταστη-
 μάτων.

2. Οἱ πολῖται, ὅσοι θὰ κατοικήσουν εἰς τὴν πόλιν, ἢ
 τὴν προάστιον, περὶ ᾧ ὁ λόγος, δέλουσι λαμβάνει ἕκαστος
 αὐτῶν γῆν ἀνὰ τετρακοσίαις ἢ ἑξακοσίαις τετραγωνικὰς
 πήχεις.

3. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ κτίσουν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους,
 καὶ τούτου παρελθόντος, ὅσοι τόποι εὐρεθῶν ἄνευ οἰκοδομῶν,
 δέλουσι μένει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις δέ-
 λει τοὺς πωλεῖ διὰ δημοπρασίας.

4. Οἱ λυβόντες γῆν, ὡς αἰωτέρω, δὲν δύνανται νὰ
 πωλήσουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ οἰκοδομήσουν ἄλλοιαν ἐν αὐτῶν.

Β'. Αἱ παραχωρήσεις τῶν δι' οἰκοδομὰς τόπων δέλουσι
 γίνεσθαι δωρεὰν, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀρχὴ πόλεως ἢ προα-
 στείου· ὅπου δὲ ὑπάρχει εἰς ὑποινδῆποτε βαθμὸν, θέλουσι
 πωλεῖσθαι διὰ δημοπρασίας κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 1007 ἸΓ'
 ψήφισμα.

Γ. Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ
 παρὸν ψήφισμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 3 Ἰουνίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ!

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΩΝ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Ἰουνίου 1831.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ,
 Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 3769. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ἐπειδὴ, ὅτε ἐπετρεψάμεν εἰς τοὺς πολῖτας νὰ οἰκοδο-
 μήσουν εἰς τὸ προάστιον τῆς Προνοίας, προεθέμεθα νὰ
 ἐρομηθεύσωμεν κατοικίαν εἰς τοὺς ἀνεσττίους καὶ ἀπόρους·

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτων, ἔκτισαν οἰκίας, ἐργαστήρια
 καὶ ἀποθήκας καὶ πολλοὶ εὐποροῦτες·

Θεωροῦντες ὅτι ὅττοι ἐκοδόμησαν ἐπὶ σκοπῷ νὰ ὠφελη-
 θοῦν, ἐνῷ ἀπολαύουν τὰς ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τῶν ὠφελείας,
 εἶναι δίκαιον καὶ ν' ἀπιδώσουν τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα τῆς γῆς,
 καὶ τοῦτο διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῆς
 πόλεως καὶ αὐτοῦ τοῦ προαστείου·

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 6654 ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ
 τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
 Ψηφίζομεν.

Α'. Ὅσοι ἔκτισαν οἰκίας, ἐργαστήρια, ἢ ὅπουδῆποτε
 ἄλλο κτίριον κατὰ τὸ προάστιον τῆς Προνοίας, ἔχουν αἰ-
 διον καὶ κατὰ κληρονομίαν τὴν χρῆσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν,
 καὶ δύνανται νὰ τὰ πωλήσωσιν εἰς ἄλλους, ἢ νὰ τὰ δια-
 θέσωσιν ὅπως βούλονται.

Β'. Ἡ γῆ τῶν ἐγγεγραμμένων οἰκοδομῶν δέλει καταμε-
 τρηθῇ καὶ ἐκτιμηθῇ ἀπὸ δύο εἰδήμονας ἐκλελεγμένους, τοῦ
 μὲν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ δὲ ἐκ μέρους τοῦ πο-
 λίτου, καὶ ταυτοχρόνως παρ' ἐνὸς τῶν ἐπαρχιακῶν δημογερό-
 των ἐκλελεγμένου μεταξύ των διὰ πλειοψηφίας.

Γ'. Ἡ ἀποφασισθησομένη ποσότης τῆς ἐκτιμηθείσης
 γῆς τῶν οἰκοδομῶν δέλει πωληθῇ εἰς τρεῖς δόσεις, ἡ μὲν